

‘Er werd over ons gezegd dat we homoseksualiteit willen promoten’

UTRECHT - Het is een beladen thema, maar de panelleden proberen het luchtig te houden. Ze slagen erin om regelmatig de lachers op hun hand te krijgen, zonder het onderwerp onrecht aan te doen. Tijdens de slotconferentie ‘Homoseksualiteit bespreekbaar maken binnen Marokkaanse kring’ deelden onderzoekers en deelnemers van het SMN-project hun bevindingen en ervaringen tijdens drie paneldiscussies. Een kleine impressie.

Abdelkader Salhi (Stichting Attamnia) heeft met SMN vijf bijeenkomsten in de regio van Rotterdam georganiseerd over het thema. Hij stuitte aanvankelijk op weerstand, maar zette zijn bijeenkomsten toch door. ‘Er werd over ons gezegd dat we homoseksualiteit willen promoten.’ Hij lacht. ‘Een misvatting, want waar wij voor staan is acceptatie. Dat je een authentieke band kunt opbouwen met iemand die homoseksueel is. Of het nou je leraar, collega of zoon is.’

Mohammed Bencheikh (projectmedewerker van SMN) is erg tevreden over de ontwikkelingen binnen het drie jaar durende project. ‘We hebben een sterk netwerk opgebouwd met Marokkaanse organisaties en lhb’ers. Dat is al een grote winst. Een belangrijk probleem is alleen dat veruit de meeste Marokkaanse lhb’ers liever niet zichtbaar willen zijn in de Marokkaanse gemeenschap. Ze zijn bang om als afvallige gezien en benaderd te worden. Er bleek ook behoefte te zijn naar theologische handvatten om de discussie aan te gaan met hun omgeving.’ Volgens Bencheikh heeft SMN daar op ingespeeld met empowerment-trainingen. Hij noemt de workshops van de Zuid-Afrikaanse (homoseksuele) imam Muhsin Hendricksen als voorbeeld.

Said El Khatoutti (acteur), zelf homoseksueel, onderkent het belang van dergelijke bijeenkomsten. Met het theatergezelschap AanZ ging hij scholen af in heel Nederland om met een theaterstuk homoseksualiteit bespreekbaar te maken. ‘Ik heb eens een vreselijk optreden gehad op een school in Amsterdam. Ik hoorde leerlingen onderling nare opmerkingen maken en ook na het theaterstuk werden er rare dingen geroepen. Een jaar later ging ik optreden op dezelfde school. De leerlingen, nu wat minder onwetend tegenover het onderwerp dan eerder, hadden een compleet andere houding. Ze hielden zich stil en discussieerden op een normale manier.’ Toch plaatst El Khatoutti een kritische kanttekening: ‘Ik heb het idee dat er zoveel geld wordt verspild aan onderzoeken,’ verzucht El Khatoutti. ‘Ik wil nóg meer actie dan we tot nu toe hebben ondernomen.’

Na de paneldiscussies schuift minister Bijsterveldt aan om de publicatie *Homo-emancipatie onder Marokkaanse Nederlanders* in ontvangst te nemen. Ze spreekt het publiek toe: ‘Mijn complimenten dat jullie homoseksualiteit bespreekbaar willen maken in de Marokkaanse gemeenschap. U heeft daarmee pionierswerk verricht.’ De minister moedigt SMN aan om het project door te zetten. ‘Het gesprek moet in alle publieke domeinen gevoerd worden waar homo’s en hetero’s elkaar ontmoeten. Ik ondersteun dat, ook voor de komende tijd.’ Maar ook minister Bijsterveldt moet toegeven dat zo’n proces moeilijk

kan gaan. ‘Ook in Nederland kent tolerantie jegens lhb’ers een relatief korte traditie. Pas begin deze eeuw kwam in de Nederlandse taal een neutraal woord voor homoseksualiteit. We zijn er dus nog lang niet. Niet binnen de Marokkaanse gemeenschap, maar ook niet daarbuiten.’